

ת"פ 59850/11/21 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד אסאמה אלגמל (עציר)

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 59850-11-21 מדינת ישראל נ' אלגמל(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי המאשימה:	מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה באמצעות ב"כ עוה"ד רעות זוסמן
נגד הנאשם:		אסאמה אלגמל (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד מאיה גלעדי

גזר-דין

א. כתב-האישום המתוקן:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום מתוקן ובו עבירות של גניבת רכב, לפי סעיף 413ב לחוק העונשין התשל"ז - 1977, פריצה לרכב בצוותא, לפי סעיפים 413ו + 29 (א) לחוק הנ"ל, הפרעה לשוטר, לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל, נהיגה פוחזת של רכב לפי סעיף 338 (א) לחוק הנ"ל, כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה תשכ"א - 1961, נהיגת רכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי תשל"ל - 1970 והתנהגות הגורמת נזק וחבלה, לפי סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה יחד עם תקנה 21 (ב)(2) לתקנות התעבורה.

בתאריך 22.11.21 בשעה 00:38 הגיע הנאשם, יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, למקום חניית רכב מסוג מאזדה ברמלה. השניים התפרצו לרכב, בכך שהנאשם ניפץ את שמשת הרכב האחורית. בהמשך, נכנס האחר אל הרכב, הניע אותו, בשעה 00:54 יצא ממנו והנאשם נכנס לתוכו, נהג בו ונסע מהמקום, בלא רישיון נהיגה ובלא ביטוח כדין, בעוד האחר נמלט מן המקום.

הנאשם, אשר נהג ברכב הגנוב הגיע לקראת מחסום משטרת, ועצר את הרכב. שוטר ניגש אל הנאשם, פתח את דלת הרכב, משך אותו אל מחוץ לרכב, אולם הנאשם התנגד, משך את עצמו בחזרה אל תוך הרכב, המשיך לנהוג בו, האיץ את מהירות נסיעתו של הרכב, בתוך כך פגע בשוטרת, אשר הייתה במקום, אשר נפלה אל הקרקע.

בהמשך, בעוד הנאשם ממשיך את נסיעתו המהירה ברכב הגנוב, שלף שוטר אחר את נשקו וביצע ירי אל עבר הרכב. אז, איבד הנאשם את השליטה ברכב, התנגש במעקה הבטיחות שהיה במקום, יצא מן הרכב והחל להימלט רגלית, כמתואר בעובדות.

בהמשך, אותר הנאשם שוכב על הקרקע כאשר רגלו תפוסה בגדר תיל שהייתה במקום.

עקב מעשיו, נגרמו לשוטרת שפשוף מדמם ביד ימין, ידה נחבשה, ואילו הרכב הגנוב הוכרז כבעל אובדן גמור, בשווי של כ - 58 אלף ₪.

ב. מתחמי ענישה:

התכליות העומדות אחר העבירות בהן פשע הנאשם הן מניעת הפגיעה ברכוש הזולת, מניעת גניבת הרכבים, מניעת הנזק הישיר הנובע לבעלי המכוניות מאותה גניבה, והנזק הכלכלי הנובע מכך הן לחברות הביטוח, הן לכלל הציבור והן לרשויות האכיפה הנלחמות בתופעה הקשה, וכן מניעת הסיכון הנובע לציבור מנהיגת רכב ללא רישיון וללא ביטוח. בנוסף, מניעת הסיכון לשלומם וביטחונם של עוברי הדרך בכלל והשוטרים אשר הציבו את המחסום המתואר בפרט - נזק שלמרבה הצער התממש במקרנו - זאת נוכח נהיגתו הפזיזה, המסכנת חיים של הנאשם.

לאור התכליות העומדות אחר העבירות שאותן ביצע, עקרון ההלימה, העובדה כי מדובר ב"כמכת מדינה" ופסיקה הנוהגת בתחום אני קובע כי מתחם הענישה ביחס למתואר בעובדות, הינו בין 8 - 24 חודשי מאסר.

אפנה אל גזר הדין הבאים:

רע"פ 9269/17 **אבו עישה נגד מדינת ישראל** (15.1.18): גניבת רכב, נהיגה בפסילה, ניצל את העובדה כי הרכב הושאר מונע ובעליו עזב אותו, נכנס אל הרכב, נהג בו בדרך נמהרת ורשלנית, נמלט משוטר, לא ציית להוראת שוטר לעצור, **תסקיר חיובי**, נדון ל - **15 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 2054/18 **רבאיעה נגד מדינת ישראל** (12.3.18): גניבת רכב, נהיגה פוזזת, נהיגה ללא רישיון, הפרעה לשוטר, ללא עבר פלילי, תסקיר הממליץ על ענישה שיקומית, נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 7577/17 **נסיראת נגד מדינת ישראל** (24.12.17): נאשם, שהורשע לפי הודאתו בגניבת רכב, בפריצה לרכב, הוא ניתק את מחשב הרכב, חיבר אותו למחשב חלופי, נעצר בדרכו עם הרכב אל תחומי הרשות, צורף תיק נוסף של נהיגה בזמן פסילת רישיון, בעל הרשעה קודמת אחת, בעל 14 הרשעות תעבורה, תסקיר שלילי, נדון ל - **11 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 2011/10 **בדרן נגד מדינת ישראל** (10.2.10): גניבת רכב אחת וניסיון גניבה, נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, תסקיר חיובי נגזרו - **8 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 1052/17 **ג'ברין נגד מדינת ישראל** (24.1.17): גניבת רכב לאחר נטילת מפתחו הרכב מבעליו, צעיר, ללא עבר פלילי, נדון ל - **8 חודשי מאסר בפועל**.

עפ"ג (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נגד יחיא** (2.1.15) נדון נאשם, **בעל עבר פלילי**, אשר גנב **שלושה רכבים ל - 34 חודשי מאסר בפועל**, יחד עם ענישה נלווית. בית-המשפט המחוזי שב והפנה לפסיקת בית-המשפט העליון, אשר קבע מדיניות "ענישה מחמירה כלפי העבירות של התפרצות וגניבת רכבים שהפכו ל"מכת מדינה"... עוד נקבע כי ככלל, **מן הראוי להטיל במקרים אלה עונשי מאסר משמעותיים...**

עפ"ג (מחוזי מרכז) 61853-01-13 **דעמה נגד מדינת ישראל** (7.4.13): הנאשם נדון ל - **15 חודשי מאסר בפועל** בגין גניבת רכב אחת, נהיגה פוזתת ושב"ח.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 26049-12-12 **אל טורי נגד מדינת ישראל** (24.2.13): הנאשם נדון בגין גניבת רכב ל - **12 חודשי מאסר בפועל**. בית-המשפט המחוזי המליץ למערער לחזור בו מן הערעור, וכך נעשה. דובר בצעיר, בעל תסקיר חיובי.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 39243-03-17 **נאתי נגד מדינת ישראל** (19.9.17): גניבת רכב, זיוף סימני זיהוי, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה, ללא ביטוח, הפרעה לשוטר, הליך שיקום מוצלח, נדון ל - **9 חודשי מאסר בפועל**.

ג. שיקולי ענישה:

הנאשם ביצע מעשים פליליים חמורים: הוא נכנס לתחומי מדינת ישראל, שלא לצרכי פרנסה, אלא כדי לבצע מעשה עברייני של גניבת רכב, וזאת לאחר חבירה יחד עם האחר.

הנאשם עצמו היה פעיל במעשה הפריצה לרכב והנהיגה בו.

הנאשם נהג ברכב הגנוב, הוא הבחין במחסום, לא נרתע, לא ציית להוראות השוטרים, התנגד למעצרו, נכנס בחזרה אל הרכב, המשיך ונהג בו במהירות, בלא רישיון, בלא ביטוח, ובתוך כך התממש הסיכון הנובע מנהיגתו הן לבריאותה של השוטרת שנפצעה והן הסיכון הרכושי לרכב אשר הוכרז אובדן מוחלט.

למרבה הצער, השוטר נאלץ לבצע ירי לעברו, אשר גרם לו לאבד שליטה על הרכב ושוב לפנינו דוגמא מוכחת לסיכון

הרב העלול לנבוע ממעשיו של מי אשר גונב רכבים, שבנקל יכול לעבור מן הסיכון הרכושי לסיכון לחיי אדם.

שמא תאמר, כי התרחשות זו הרתיעה את הנאשם והוא עצר את מלאכת העבריינות בלב כלשהו, אך לא כך היו פני הדברים: גם לאחר שהנאשם איבד שליטה ברכב והוא נעצר, הנאשם יצא מן הרכב והמשיך להימלט מן השוטרים עד אשר עצרה את מהלכו גדר התיל אשר תפסה את רגלו.

זוהי בהחלט התנהגות עבריינית המלמדת על תעוזה עבריינית, אשר סכנה הלכה למעשה את עוברי הדרך, את השוטרים שביצעו את תפקידם ופגעה בשוטרת עצמה.

התנהגות עבריינית שכזו מחייבת להטיל ענישה מחמירה, אשר תרתיע הן את היחיד והן את הרבים.

למרבה הצער, התופעה של גניבות רכבים והובלתם מתחומי ישראל לתחומי האזור הפכה **למכת מדינה** המחייבת את מיגורה בדרך של ענישה נכבדה והמקרה העומד לדיון בפניי ממוקם ברף חומרה עליון, משום הפגיעה הפיסית בשוטרת.

בית-המשפט העליון קבע לא אחת, כי זוהי תופעה עבריינית שמפאת נפיצותה היא בבחינת "מכת מדינה", אשר בתי-המשפט מצווים לטפל בה באמצעות תרופה עונשית חריפה ובעלת משקל (ראו: ע"פ 11194/05 **אבו סביח נגד מדינת ישראל - 15.5.06**).

מנגד, זהו נאשם **צעיר**, יליד 2001, אשר הורשע בעקבות הודאתו ובכך חסך זמן ציבורי ניכר.

הנאשם **נעדר כל עבר פלילי**, וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק.

אמנם הנאשם, בהיות תושב האזור, לא נשלח לקבלת חוות דעת מאת שירות המבחן, אך התקבלה **חוות דעתו של מרכז אלאמל לשירות חברתיים בע"מ**, מאת עו"ס, אשר ביקר את הנאשם בתא המעצר, מסר את חוות דעתו ושבעל חוות הדעת נחקר באולם בית-המשפט (במ/1).

במסגרת חוות הדעת נמסרו פרטים אישיים אודות הנאשם וניכר ממנה כי בטרם ביצע את המעשה העברייני החמור עלה הנאשם על דרך חיים נורמטיבית.

נמסר, כי הנאשם הודה, הביע חרטה והסביר כי ביצע את המעשה מתוך קלות דעת ורצון להעלות את קרנו בקרב חבריו, ואכן ההערכה היא כי הוא ביצע את המעשה מתוך חסך רגשי ורצון לזכות בתשומת לב חברתית.

למרות המוגבלות ביחס למקור המידע ובזהירות הראויה, נמסר שהנאשם משתייך למשפחה מכובדת, משכילה שמעשיו

של הנאשם זרים לה.

נמסר, כי בטרם נעצר היה הנאשם סטודנט שנה שלישית באוניברסיטה.

המעצר הרתיע את הנאשם ונמסר שקיימים סיכויים טובים לשיקומו.

ההערכה היא שהנאשם זקוק למסלול טיפולי, שיקומי.

המאשימה חקרה את בעל חוות הדעת בעיקר ביחס למסלול השיקומי הנדרש לו ואני מקבל את עמדה בעניין זה, שלפיה לא הוכח כי המסלול השיקומי המוצע, לשליטה בכעסים דווקא מתאים לנאשם זה, (עמוד 8 שורה 14 והלאה), אך היא חקרה לא ביחס ליתרת הנתונים שנמסרו שאותם אני מקבל במסגרת כלל הנסיבות בתיק זה.

אכן, יש צדק בעמדת המאשימה, כי **אין בפני הליך טיפולי**, שיקומי מוכח המאפשר לסטות ממתחמי הענישה, אלא רק הערכה עתידית, שכך הם פני הדברים, המתבססת על נתוני האישיים הנורמטיביים. ועדיין, אלו נתוני בסיס שיש להתחשב בהם לקולה.

אציין, כי התופעה שלפיה נאשמים צעירים, נעדרי עבר פלילי, בעלי רקע חיים נורמטיבי, נרתמים לביצוע מעשה חמור שכזה, אינה זרה לבית-משפט זה **ולמרבה הצער הפכה שכיחה**, כך שגם במובן זה יש לעמוד על אלמנט הרתעת הרבים שבענישה.

במילותיו האחרונות הביע הנאשם כעס על עצמו, הביע חרטה על המעשה ותקווה לחזור למסלול חייו הלימודי שבו החל.

המאשימה עתרה להטלת **24 חודשי מאסר בפועל** ואילו ב"כ הנאשם עתרה לענישה המסתפקת בתקופת מעצרו.

מכלול השיקולים דלעיל מלמד, כי לא ניתן להסתפק בעתירת הנאשם לעונש, משום שענישה שכזו יתכן שראויה למקרה של נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר ביצע עבירה של גניבת רכב מן הרף התחתון של סולם החומרה, ואילו **במקרהו עבר הנאשם וחצה אל גבולות התרחיש הרכושי/עברייני אל תחום הסיכון לחיי אדם** - הוא יכול היה לעצור את מעשיו במחסום, כאשר השוטר נגש אליו, אך הוא החליט להמשיך בנהיגתו המהירה, **ומימש הלכה למעשה את הסיכון שנבע מנהיגתו**, גם לאחר הירי שהופנה לעברו והפגיעה בשוטר.

ד. תוצאה:

לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל לריצוי מתאריך מעצרו ה - 21.11.21.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע או נהיגה פוחזת של רכב.

ג. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו את יתרת העבירות בן הורשע, שאינן מסוג פשע.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, ב' אייר תשפ"ב, 03 מאי 2022, במעמד הצדדים.